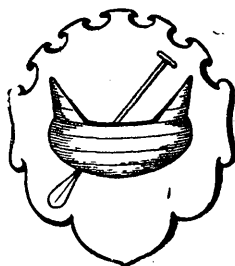

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 28-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 50.—; 1/2 kolumny — zł. 25.—; 1/4 kol. — zł. 15; 1/8 kol. — zł. 7.50. Drobne po 5 gr. za 1 wyraz najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Przeznaczona: Miesięcznie zł. 1.—

Gena egzemplarza zł. 0.30.

Nr. 23 (503)

Łódź, dnia 4 czerwca 1929 r.

Rok XI

Treść numeru: Opiekunowie społeczni. — Protokół uroczystego posiedzenia Rady Miejskiej z okazji święta Narodowego w dn. 3 maja 1929 r. — Sprawozdanie Wydziału Gospodarczego za I kwartał 1929 r. — Ruch służbowy za m. marzec 1929 r. — Biuletyny statystyczne (statystyka sprzedanych biletów kolejowych i statystyka protestów wekslowych). — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ruch wydawniczy.

Opiekunowie społeczni.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca ub. roku utworzone zostały specjalne organa komunalnej opieki społecznej, mianowicie opiekunowie społeczni i komisje opieki społecznej.

Do obowiązków opiekuna społecznego — zgodnie z rozporządzeniem — należy inicjatywa i współdziałanie z samorządem w zakresie wykonywania opieki społecznej, czuwanie, by opieka i pomoc osobom ich potrzebującym była udzielana, badanie stanu materialnego osób, które korzystają lub mają korzystać z opieki społecznej i udzielanie pomocy doraźnej w nagłych wypadkach z funduszy samorządu na ten cel przeznaczonych.

Do zadań komisji opieki społecznej, w której skład wchodzi: przewodniczący zarządu gminy lub wyznaczony przezeń członek zarządu, członkowie rady miejskiej i opiekunowie społeczni, należy wydawanie opinii i inicjatywa w zakresie organizacji i sposobu wykonywania opieki społecznej, koordynowanie opieki społecznej gminy z działalnością opiekuńczą stowarzyszeń i instytucji, preliminarza wydatków gminy na cele opieki społecznej itd.

Rozporządzenie powyższe nie weszło dotąd w życie z powodu braku rozporządzenia wykonawczego, które miało ustalić sposób powoływania opiekunów społecznych i wykonywania przez nich obowiązków.

Rozporządzenie to ukazało się w Nr. 30 „Dziennika Ustaw R. P.” i zawiera m. in. następujące postanowienia:

Wyboru opiekunów społecznych dokonywuje Rada Miejska zśród kandydatów, przedstawionych jej przez Magistrat. Wybory te mają być dokonane w r. b. do dnia 25-go sierpnia, następnie zaś najpóźniej na 45 dni przed upływem kadencji opiekunów społecznych. Kadencja ta trwa przez trzy lata.

Opiekunowie społeczni winni wyznaczyć stale dni, godziny i miejsce przyjęć w sprawach związanych z ich obowiązkami, przyczem Rada Miejska może oznaczyć minimalną tygodniową liczbę godzin, jaką opiekun społeczny przeznaczyć ma na przyjęcie interesanta.

Dalej rozporządzenie zawiera postanowienia co do trybu i sposobu wykonywania obowiązków opiekunów społecznych i przewiduje m. in., iż opiekun społeczny obowiązany jest zapoznać się z warunkami życia ludności w powierzonym mu okręgu opiekuńczym i zwracać szczególną uwagę na wypadki, wymagające roztoczenia opieki społecznej, a w wypadku stwierdzenia potrzeby pomocy, powinien wystąpić z odpowiednim wnioskiem, nie czekając na prośbę osoby zainteresowanej.

Czynności swe opiekunowie społeczni spełniają honorowo, jednakże samorząd obowiązany jest zapewnić im bezpłatne korzystanie ze środków lokomocji, pokrywać wydatki rzeczowe, związane z wykonywaniem ich czynności oraz dostarczać w razie potrzeby lokalów dla przyjmowania interesantów i załatwiania innych czynności urzędowych.

W ten sposób Rozporządzenie wykonawcze nakłada na samorządy nowe, dość poważne ciężary finansowe.

Jeśli chodzi o Łódź, przewidziane jest utworzenie w roku 1929/30 28 okręgów opiekuńczych, a temsamem dokonany będzie musiał być wybór 28 opiekunów społecznych. Szczegółowy zakres ich działania określony zostanie specjalną instrukcją, uchwaloną przez Radę Miejską.

UROCZYSTE POSIEDZENIE RADY MIEJSKIEJ W DNIU ŚWIĘTA NARODOWEGO.

(Protokół uroczystego posiedzenia Rady Miejskiej z racji Święta Narodowego).

Łódź, dnia 3 maja 1929 r.

Posiedzenie zagałę o godzinie 17 min. 45 Prezes Rady Miejskiej, inż. Jan Holcgreber, w asystencji Prezydum oraz obecności Rady w pełnym składzie, przedstawiciele władz politycznych i samorządowych, sądownictwa, duchowieństwa, wojskowości, przemysłu, związków, prasy oraz zaproszonej publiczności z pośród wybitnych obywateli miasta.

Po stwierdzeniu prawomocności zebrania oraz odegraniu hymnu narodowego przez orkiestrę pułkową 28 Pułku Piechoty Strzelców Kaniowskich, Prezes Rady wygłosił następujące przemówienie:

„Prześwietna Rado!

Uchwaleniem w dniu 3 maja 1791 r. wiekopomnej Konstytucji, Polska ze stanu anarchji i wszechwładzy stanu szlacheckiego, wkroczyła na drogę swobód obywatelskich, na drogę podporządkowania interesów poszczególnych warstw najwyższemu dobru i trosce o całość Państwa.

Dlatego też dzień ten obchodzony jest oddawna przez naród cały jako dzień wyjątkowo drogi, jako dzień zapoczątkowania nowej ery w historii ustroju państwowego Polski. Wpływ uchwalonej Konstytucji nie ograniczał się wyłącznie do chwili ówczesnej, był on tak wielki, że kiedy nieszczęsnem zrzędzeniem losu kraj pozbawiony został wolności, to rządem moralnym, to promieniującym drogowskazem dla walczącego nieustannie narodu o odzyskanie swego bytu niepodległego — były właśnie hasła Konstytucji 3 Maja!

To też, kiedy dzięki ofiarnej walce i bezgranicznemu poświęceniu najszlachetniejszych synów tej ziemi ziściły się najgorętsze pragnienia Odzyskania Niepodległości i kiedy Naród Polski przez swych przedstawicieli w Sejmie miał możliwość utrwalenia form politycznych Państwa, uchwalając w marcu 1921 roku Konstytucję Rzeczypospolitej, — to dla uczczenia tej doniosłej w dziejach Narodu Polskiego chwili, nie znalazł Sejm godniejszego święta, jak dzień 3 Maja.

Odtąd przeto dzień 3 Maja nabiera jeszcze droższego charakteru, staje się on bowiem symbolem i pomostem, łączącym przeszłość z teraźniejszością, tworząc nieprzerwalne ogniwo pierwszych poczynań demokratycznych z roku 1791, z piękną i godną formą demokratycznego ustroju Rzeczypospolitej, wypływającą z Konstytucji Marcowej 1921 roku.

Kiedy jednak rzucimy okiem wstecz, to łatwo spostrzeżemy, że jednomysłna uchwała Konstytucji 3 Maja nie była całkowicie szczerym wyrazem przekonań tych wszystkich, którzy ją uchwalali; że raczej niebezpieczeństwo Państwa i szlachetny wpływ mężów takich, jak Kołłątaja, Niemcewicza, Czackiego, Potockiego i innych zdziałały, że będąca wówczas u steru rządu szlachta pozwoliła sobie narzucić uchwalenie tej Konstytucji.

Wspomnienie tego momentu nasuwa się dlatego, że byliśmy nieraz i jesteśmy obecnie jeszcze świadkami faktu, że czynniki i ugrupowania, mieniające się być wyłącznie narodowymi, usiłują zadokumentować, że są jedynymi spadkobiercami świetlanych tradycji Konstytucji 3 Maja, i niejednokrotnie, wychodząc z tych założeń, usiłują nadać świętu i uroczystościom z nim związanym, charakteru przeciwstawienia tego święta — świętu robotniczemu w dniu 1 maja.

Ponieważ usiłowania takie sprzeczne są całkowicie z duchem Konstytucji 1791 roku, gdyż lud pracujący miast i wsi był tą siłą żywotną w narodzie, którą zajęli się przedewszystkiem twórcy wiekopomnej Konstytucji, dając wyraz nadziei i wiary w te siły, wobec niebezpieczeństwa, zagrażającego ojczyźnie — to trudno pogodzić się z nadużywaniem tej Konstytucji dla przeciwstawienia jej dzisiaj ludowi pracującemu miast i wsi; ludowi, obchodzącemu w dniu 1 maja swoje święto pracy na gruncie państwowości polskiej; ludowi związanemu nierozzerwalnymi więzami z narodem i państwem!

Kiedy bowiem nadszedł okres upadku politycznego państwa, kiedy naród cierpiał, przechodząc katusze, pod gniotącym ducha narodowego uciskiem najeźdźcy, — jedynym cennym elementem, który nie przestawał podnosić znamienia buntu i walki o odzyskanie nie przez siebie utraconej niepodległości, — był lud, był robotnik, był rzemieślnik, był chłop polski oraz ta szlachetna garstka inteligencji, która nie przestawała być duszą wszelkich najpiękniejszych porywów i poczynań w narodzie.

Kiedy zaś po nieudanych powstaniach coraz więcej upadać duch w narodzie począł, a z bolesnym faktem rozbioru i rozczwärtowania Polski pewna część społeczeństwa, mieniająca się być wyłącznie narodową, godzić się począła jako z faktem smutnym, szukając wyjścia w tak zwanem gospodarczym odrodzeniu kraju — wówczas znowu jedynym czynnikiem, który w nowej formie walki z najeźdźcą dźwignął godnie zamię walki o niepodległość, był lud, był przedewszystkiem robotnik polski, zgrupowany pod sztandarami polskiego socjalizmu, pod sztandarami, mającemi wypisane krwawymi zgłoskami, krwią swych bojowników, jako pierwsze,

naczelne i nieodzowne hasło swych pragnień i swego istnienia — hasło walki o Polskę Wolną, o Polskę Niepodległą!

O takim właśnie stosunku świadczy historia chlubnych walk ostatnich lat dziesiątka, kiedy pod sztandarami temi oddawali życie za Polskę Niepodległą: Okrzeje, Mireccy, Baroni i wielu, wielu innych, którzy ginęli w kazamatach więzień, znaczyli kośćmi swemi długie szlaki męczeńskiej drogi na Sybir, traceni byli na stokach cytadeli, stając się godnymi spadkobiercami Traugutta; ginęli w tym samym, drogim sercu każdego Polaka miejscu, gdzie ginął dyktator ostatniego powstania, gdzie oddał swe życie za Polskę!

Działo się to zaś wtedy, gdy ludzie, mieniący się być wyłącznymi spadkobiercami tradycji narodowych, głosili konieczność twórczej pracy gospodarczej i stali zaborcom adresy zaczynające się od słów: „Przy Tobie Panie stoimy i stać chcemy”!

Takie nasuwają się refleksje wobec usiłowań przeciwstawienia święta narodowego 3 Maja robotniczemu świętu pracy.

A czyż dalej, świat pracy, czyż robotnik, wychowywany w duchu i hasłach polskiego socjalizmu nie okazał się godnym spadkobiercą walk o niepodległość czasu wielkiej wojny europejskiej?!

Czyż nie ten właśnie robotnik młody porwał się, by walczyć, czyż nie on również zaśila kadry Legionów, wyruszających w nierówny bój o Polskę.

A czyż bohaterski czyn Legionów znalazł zrozumienie w tym samym społeczeństwie. Czyż nie wyrzekło się ich ono, nie potępiało twierdząc, że porywy te — to szaleństwo; że zadowolnić się trzeba mniejszym i stać u boku tego, który obłudnie proklamował zjednoczenie ziem polskich pod berłem jednego władcy cara!?

Czyż upór i zaślepienie to nie było tak wielkie, że przetrwało niemal do końca wojny europejskiej; — że dopiero przepiękny owoc poświęcenia i walk Legionów — odradzająca się w swym majestacie świetlanym Polska — otworzyła im oczy, na bohaterską i posłanniczą rolę Legionów Piłsudskiego!

A czyż godzi się przemilczeć o roli tegoż robotnika w czasie pierwszych lat gruntowania odzyskanej niepodległości, kiedy na młode państwo odrodzone naszyły chwile niezmiernie ciężkie w postaci nawały bolszewickiej — nawały, która wraz z gangreną, której oparł się Naród Polski od wewnątrz, rozpętała wojnę zewnątrz, godząc w tak ciężko i z takim poświęceniem odzyskaną niepodległość.

Czyż chłop i robotnik polski bez różnicy przekonań nie rzucił warsztatów pracy, nie chwycił w swe spracowane dłonie broni, którą nie zawsze dotąd władać potrafił, by bronić Polski i jej niepodległości?!

Czyż nie dzięki temu bezgranicznemu umiłowaniu odparto najeżdżącą z pod wrót Warszawy i z ziemi polskiej, mimo przeważającej jego siły?

Gdzież się podzieli przedstawiciele społeczeństwa, mieniący się być wyłącznymi spadkobiercami tradycji narodowych i Konstytucji 3 Maja?

Czyż nie odegrali wówczas finału swej smutnej roli, zmierzając do stworzenia odrębnego rządu w Poznaniu.

Czyż słusznem jest przeto przeciwstawienie święta narodowego 3 Maja — powszechnemu świętu pracy?

A czyż mówiąc o zasługach ludu polskiego w odzyskaniu niepodległości można na tem ogólnem tle historii walk bohaterskich pominąć mil-

zeniem rolę robotnika łódzkiego; czyż można zapomnieć o nazwiskach robotników łódzkich, umieszczonych ze zcją w dziesiątą rocznicę odzyskania niepodległości na murach świątyn łódzkich wszystkich wyznań.

Czyż Aleksander Napiórkowski („Stefan”) przywódca i organizator socjalistów polskich w Łodzi nie ruszył jeden z pierwszych do walki o zachowanie niepodległej Polski, porywając za sobą i wzywając do walki innych, aż do chwili, kiedy padł na polu chwały z okrzykiem „Niepodległa” na ustach!

Czyż może on nie być symbolem umiłowania ojczyzny przez robotnika łódzkiego, który ofiarną krwią zdobywa prawa obywatelstwa dla swego święta pracy!

Czyż trzeba większego świadectwa umiłowania, hartu i dojrzałości politycznej robotnika łódzkiego, jak w tych ciężkich chwilach obrony narodowej w 1920 roku, kiedy cała Łódź robotnicza nie tylko stała swoich najlepszych synów do walki, lecz sama w pocie czoła, dniem i nocą wykładała broń dla zasilenia nią walczących.

Tego ogromnego umiłowania Polski, Polski Niepodległej, z serc robotnika łódzkiego nie wyrwała i nie wyrwie żadna moc; i dlatego, by ocenić należycie prawdziwy stosunek świata pracy do tradycji i pięknych haseł, które wypływają z Konstytucji 3 Maja i z dzisiejszego święta, należy tylko spojrzeć na świat pracy szczerze i bez uprzedzeń.

Święto Narodowe 3 Maja jest pięknym symbolem nawiązania chlubnej przeszłości z drogą nam wszystkim terażniejszością; jest świętem radosnem tych, którzy ponad wszystko umiłowali Polskę, wiążąc z Nią nierozzerwalnymi więzami siebie, swe życie, swą przyszłość; których najgorętszem pragnieniem jest, by Polska potężniała i kzepła w duchu demokratycznym, wytkniętym po raz pierwszy chlubnie w Konstytucji 3 Maja, a potwierdzonym i rozwiniętym w Konstytucji z 17 marca.

W wierze i przeświadczeniu, że będę wyrazicielem wszystkich tutaj zebranych, jak również całego społeczeństwa łódzkiego, wnoszę gromki okrzyk serc i pragnień naszych: „Najjaśniejsza Rzeczpospolita Polska i Jej Pierwszy Obywatel, Prezydent Rzeczypospolitej, niech żyje!”

Okrzyk Prezesa podchwycyony został przez wszystkich obecnych.

Bezpośrednio po przemówieniu Prezesa, Prezydent Miasta odczytał orzeczenie Komitetu Nagrody Literackiej m. Łodzi o przyznaniu nagrody na rok 1929 p. Zofji Nałkowskiej, poczem, po wygłoszeniu okolicznościowego przemówienia, wręczył laureatce odpowiedni akt.

Po wręczeniu aktu nastąpiła część koncertowa, poczem o godzinie 18 min. 50 Prezes Rady ogłasza posiedzenie uroczyste za zamknięte.

Przewodniczący:

(—) Inż. J. Holcgreber.

Prowadzący protokół:

(—) P. Rundo.

SPRAWOZDANIE WYDZIAŁU GOSPODARCZEGO Z DZIAŁALNOŚCI w czasokresie od 1 stycznia do 31 marca 1929 roku.

Ostry przebieg tegorocznej zimy przyczynił się do znacznego zwiększenia pracy na posesjach miejskich i placach publicznych. Nieomal we wszystkich budynkach pozamarzały rury wodociągowe i zlewowe, odgrze-

wanie których wymagało zwiększonej robocizny, jak również zatrudnienia fachowców i użycia specjalnych parowych aparatów. W wielu wypadkach musiano odkopywać rury na znacznych przestrzeniach i dokonywać zamiany popękanych rur na nowe. Pociągnęło za sobą dość znaczne koszty.

Ze względu na konieczność stałego wyrabywania i usuwania lodu ze ścieków ulicznych i podwórzowych powiększone zostały kadry zamiataczy miejskich, a dozorcóm większych budynków przydzielono pomoc.

Z wykonanych robót technicznych na uwagę zasługuje urządzenie łaźni w budynku szkolnym przy ulicy Wspólnej 5/7 oraz założenie nowej izolacji w kotłowniach i instalacjach centralnego ogrzewania budynków przy ul. Pomorskiej 16, Nowo-Marysińskiej 1/3 oraz N. Targowej 24.

W okresie sprawozdawczym administracja miejska przejęła ostatecznie domy mieszkalne dla nauczycieli na posesji szkolnej przy ulicy Żłotej 16 na Rokiciu, oddając lokale we wspomnianych budynkach do użytku osób zainteresowanych.

Równocześnie administracja zawarła cały szereg umów z dzierżawcami obiektów miejskich — mianowicie: 1) 9 kiosków w parkach i skwerach miejskich oddano do użytku bezrobotnych członków stowarzyszenia b. więźniów politycznych, 2) pawilon-mleczarnię w parku im. Poniatowskiego wydzierżawiono z konkursu na okres 3 lat czynszem dzierżawnym w wysokości zł. 4.065 w stosunku rocznym, 3) przedłużono kontrakty dzierżawy z drobnymi rolnikami na peryferjach miasta, 4) oddano w roczną arendę grunta w Rokicinach i Błękitne Źródła.

Niezależnie od tego wynajęto 16 kwater dla oficerów różnych szarż miejscowego stałego garnizonu, składy przy ul. Kilińskiego Nr. 88 na ruchomości szkolne i rekwizyty teatralne, rozrzucone dotychczas po różnych strychach i mniejszych pomieszczeniach w kilku różnych punktach miasta.

Z tytułu najmu pomieszczeń dla potrzeb ogólno-miejskich Wydział Gospodarczy asygnował w I kwartale 1929 roku sumę złotych 332.484.50, z czego przypada: 1) na Wydział Oświaty i Kultury zł. 237.760.05, 2) na Wydział Zdrowotności Publicznej zł. 54.255.05, 3) na Wydział Opieki Społecznej zł. 33.201.90, 4) na Wydział Gospodarczy zł. 2.655.74, 5) na inne potrzeby, jak lokale biurowe różnych innych urzędów, zł. 4.611.76.

Wpływy natomiast, osiągnięte z wydzierżawienia obiektów miejskich, wynoszą w okresie sprawozdawczym sumę złotych 58.268.31.

Działalność Oddziału Zaopatrywania w tymże okresie zamyka się sumą zł. 1.043.220.04. Z tego przypada:

a) na materiały opałowe i artykuły spożywcze	zł. 505.419.67
b) na druki, materiały piśmienne i przedmioty gospodarcze	„ 73.863.93
c) na materiały pędne i części samochodowe	„ 33.683.95
f) na paszę, uprząż, żywy inwentarz	„ 63.481.50
g) na dostawy bezpośrednie dla instytucyj	„ 366.770.99

W ogólnych zarysach działalność Oddziału w zakresie aprowidowania instytucyj miejskich toczyła się po wytkniętej linii. Podstawą zarządzeń były konjunktury rynkowe. Jedyłą luką jest fakt zlikwidowania prowadzonej dotychczas pralni mechanicznej, do czego zmusił zły stan techniczny lokomobili i urządzeń, powodujący niszczenie bielizny i brudny wypier.

Kłeska mrozów zmusiła Wydział Gospodarczy do uruchomienia w I kwartale roku bieżącego 3 dodatkowych składów opału na placach pry-

watnych, ponieważ przytem na rynku odczuwano dotkliwy brak materiałów opałowowych, zaszła potrzeba sprowadzenia opału eksportowego, aby zaopatrzyć w ten artykuł po umiarkowanych cenach miejscową ludność i instytucje. Zadanie to spełnił Wydział całkowicie, przyczyniając się do utrzymania cen opału na właściwym poziomie.

W majątkach miejskich podjęto walkę z szkodliwymi owadami leśnymi oraz powzięto szereg środków zaradczych przeciwko kłusownictwu i kradzieżom leśnym.

Ruch służbowy za miesiąc marzec 1929 roku

A. ZAANGAŻOWANIA.

1. *Talarek Antonina*, 2. *Radziejewska Stefania*, 3. *Smug Walentyna*.
4. *Koronkiewicz Marja*, 5. *Jurkiewicz Władysława*
z dniem 1 marca 1929 r. do Wydziału Plantacji Miejskich w charakterze kontraktowych robotnic przy szaletach z upos. według XII st. sł.
6. *Gruszczyński Marjan*
z dn. 1 marca 1929 r. do Wydz. Budownictwa w charakterze tymczasowego technika Insp. Budowl. z uposaż. według 1/25 IV st. sł.
7. *Kalinowski Władysław*
z dn. 1 marca 1929 roku do Wydz. Podatkowego w charakterze kontraktowego sekwestratora z uposaż. według VI st. sł.
8. *Klijanowicz Lucjan*
z dn. 8 marca 1929 roku do Wydz. Budown. w charakterze tymczasowego st. rachmistrza Oddz. Komunikacji z uposaż. według 1/25 IV st. sł.
9. *Inż. Cygie Stanisław*
z dn. 1 marca 1929 r. do Wydz. Budown. w charakterze p. o. architekta dzielnicowego Insp. Budowl. z uposaż. według 1/25 III st. sł.
10. *Koźmiński Alfons*
z dn. 2 marca 1929 roku do Urzędu Meldunkowego w charakterze dietarjusza z upos. według 1/25 VIII st. sł.
11. *Michalak Henryk*
z dn. 2 marca 1929 roku do Centraln. Eksp. Wydz. Prezydjalnego w charakterze tymczasowego gońca z uposaż. według 1/25 XII st. sł.
12. *Tadej Józef*
z dn. 1 marca 1929 roku do Wydz. Plantac. Miejsk. w charakterze sezonowego dozorczy parkowego.
13. *Pieczewski Piotr*
z dn. 11 marca 1929 roku do Wydz. Finansowego w charakterze woźnego z uposaż. według XII st. sł. na 3 mies. okres pracy próbnej.
14. *Aleksandrak Antoni*, 15. *Urbański Władysław*
z dn. 14 lutego 1929 roku do Wydz. Gospodarczego w charakterze tymczasowych pracowników z uposaż. według 1/25 V st. sł.
16. *Jaroszyński Kazimierz*
z dn. 22 marca 1929 roku do Wydz. Budown. w charakterze tymczasowego pracownika z uposaż. według 1/25 VI st. sł.
17. *Kłuka Józef*
z dn. 22 marca 1929 roku do Wydz. Budownictwa w charakterze tymczasowego pracownika z uposaż. według 1/25 IV st. sł.

18. *Ulcyfer Piotr, 19. Parnowski Stefan*
z dn. 22 marca 1929 roku do Wydz. Budownictwa w charakterze
tymczasowych pracowników z uposaż. według 1/25 VI st. sł.
20. *Panfilowiczówna Antonina*
z dn. 16 marca 1929 roku do Wydz. Oświaty i Kultury w charakte-
rze higienistki szkolnej z uposaż. według VIII st. sł. na 3-miesięczny
okres pracy próbnej.

B. ZWOLNIENIA.

1. *Templin Edward*
naczelnik Wydz. Plantacyj Miejskich z dn. 1 marca 1929 roku.
2. *Kalinowski Władysław, Cytryński Piotr*
pracownicy Urzędu Zasiłkowego dla bezrobotnych z dn. 24 lutego
1929 r.
4. *Wacińska Jadwiga, 5. Jezierski Stanisław, 6) Gebel Jan, 7. Rogow-
ski Mieczysław, 8. Blajwajs Władysław*
pracownicy Urzędu Zasiłkowego dla bezrobotnych z dniem 1 marca
1929 r.
9. *Sopliński Wojciech*
kontraktowy pracownik Wydz. Podatkowego z dn. 1 marca 1929 r.
10. *Puchała Aleksander*
tymczasowy goniec Centr. Eksp. Wydz. Prezydjalnego z dn. 1 marca
1929 r.
11. *Jastrzębski Tadeusz*
referent Wydz. Statystycznego z dn. 1 marca 1929 r.
12. *Dr. Misjon Bolesław*
lekarz-higienista miejskich szkół powszechnych Wydz. Oświaty
i Kultury z dn. 1 lutego 1929 r.
13. *Stęborowski Bolesław, 14. Lasota Stefan, 15. Marczyński Władysław,
16. Pawlak Henryk, 17. Makowski Tadeusz, 18. Grabiszewski Feliks, 19.
Mirowski Marjan, 20. Karpow Władysław, 21. Guzek Ignacy, 22. Zięciarek
Bronisław, 23. Urbański Tadeusz, 24. Bindner Marjan, 25. Czarny Michał.
26. Antczak Adam, 27. Lewandowski Klemens, 28. Dąbrowski Mieczysław,
29. Tyma Leonard, 30. Liściecki Wincenty, 31. Grabowski Roman, 32. Hau-
zer Adolf*
tymczasowi gońcy Centralnej Eksped. Wydziału Prezydjalnego z dn.
16 marca 1929 roku.
33. *Bornsztajn Jakób*
tymczasowy kontroler Wydz. Opieki Społecznej z dn. 16 marca
1929 r.
34. *Lernaciński Mieczysław*
dozorca oddz. szpital. św. Józefa Wydz. Zdrowotn. Publ. z dn. 14
marca 1929 r.
35. *Nowicki Wojciech*
dozorca budynków miejskich Wydz. Gosp. z dn. 19 lutego 1929 r.
36. *Jarząbkówna Zofja*
dietarzuszka Wydz. Zdrowotn. Publ. z dn. 9 marca 1929 roku.
37. *Mielczarek Czesław*
kancelista Urzędu Przemysłowego I instancji z dn. 4 marca 1929 r.
38. *Skorasińska Adamina*
maszynistka Wydz. Oświaty i Kultury z dn. 18 marca 1929 r.

39. **Gołębiowski Józef**
tymczasowy goniec Centralnej Ekspedycji Wydziału Prezydjalnego
z dniem 2 marca 1929 r.

PRZENIESIENIA:

1. **Piotrowska Maria**
dietażyszka Urzędu Stanu Cywilnego z dn. 13 marca 1929 roku do
Wydz. Oświaty i Kultury z dotychczasowem uposażeniem.
2. **Wilk-Kempner Józef**
dietażyszka Wydz. Statystycznego z dn. 15 marca 1929 roku do Urzę-
du Meldunkowego z dotychcz. uposażeniem.

MIANOWANIA I AWANSE:

1. **Józefowicz Jan**
tymczas. instruktor warsztatu stolarskiego przy Miejskim Domu
Pracy dla mężczyzn Wydz. Opiek. Społ. z dn. 1 marca 1929 roku
kontraktowym instruktorem M. Domu z uposaż. zł. 11.90 za każdy
przepracowany dzień.
2. **Milczarek Józef**
tymczasowy oglądacz mięsa Wydz. Zdrowotn. Publ. z dn. 1 marca
1929 roku felczerem okręgów sanitarno-weterynaryjnych z uposaż.
według VI st. sł.
3. **Stawińska Elżbieta**
po odbyciu pracy próbnej mianow. z dn. 1 marca 1929 roku etatową
dozorczynią oddz. szpital. w Radogoszczu Wydz. Zdrow. Publ.
z uposaż. według XI st. sł.
4. **Dr. Misjon Bolesław**
po odbyciu pracy przygotowawczej mianowany z dn. 1 lutego 1929 r.
etatowym miejskim inspektorem sanitarnym Wydz. Zdrow. Publ.
z uposaż. według I st. sł.
5. **Inż. Prawic Herman, 6. inż. Fuks Józef**
tymczasowi architekci dzielnicowi Inspekcji Budowl. Wydz. Budown.
z dn. 1 marca 1929 r. kontrakt. p. o. architekta tejże Inspekcji
Budowl. z uposażeniem według III st. sł.
7. **Pstrokoński Władysław**
tymczas. pracown. Wydz. Op. Społ. z dn. 1 marca 1929 roku kontrak-
towym czeladnikiem warsztatu szewckiego Wydz. Opiek. Społ. z upo-
sażeniem ryczałtowym zł. 213.95 mies.
8. **Kudaj Stanisław**
tymczas. pracown. Wydz. Gospodarczego z dn. 1 marca 1929 roku
kontrakt. zszywaczem akt tegoż Wydziału z uposaż. ryczałtowym
zł. 186.43 mies
9. **Sobczyk Kazimierz**
tymczasowy pracownik Wydz. Gospodarczego z dn. 1 marca 1929 r.
kontraktowym zszywaczem akt Wydz. Gospodarczego z uposażeniem
ryczałt. zł. 168.89 mies.
10. **Inż. Sperr Paweł**
architekt dzielnicowy Inspek. Budowl. Wydz. Budown. z dn. 1 marca

1929 roku kierownikiem Inspekcji Budowlanej z uposażeniem według II st. sł.

11. Walenczak Konstanty

wagowy Oddz. Zaopatryw. Wydziału Gospodarczego awansowany z dn. 1 stycznia 1929 r. do VII st. sł.

SKREŚLENIA Z LISTY PRACOWNIKÓW Z POWODU ŚMIERCI:

1. Wesolek Franciszek

ogrodnik okręgowy Wydz. Plant. Miejsk. z dn. 16 marca 1929 r.

PRZENIESIENIA W STAN SPOCZYNKU:

1. Rybski Wacław, 2. Grzybowski Leon

sezonowi ogrodnicy Wydz. Plant. Miejskich z dn. 1 marca 1929 r.

OKÓLNIK Nr. 7.

W myśl przepisów, zawartych w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 roku o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. Rz. P. Nr. 51, poz. 522) oraz w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 roku o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. Rz. P. Nr. 38, poz. 345) „każdy związek komunalny jest obowiązany prowadzić księgę inwentarza majątku, która dawać powinna dokładny obraz czynnego i biernego stanu majątkowego z końcem roku rachunkowego”.

Dla umożliwienia Wydziałowi Finansowemu ułożenia na podstawie przepisów, zawartych w szczegółowej Instrukcji Kasowo-Rachunkowej Zarządu m. Łodzi, bilansu Magistratu m. Łodzi na dzień 31 marca 1929 roku — wzywa się wszystkie wydziały Zarządu Miejskiego do dostarczenia mu w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 czerwca 1929 roku materiałów, wymienionych w załączonym do niniejszego okólnika wykazie.

Za terminowe wykonanie niniejszego okólnika odpowiedzialni będą naczelnicy poszczególnych wydziałów Zarządu Miejskiego.

Bliższych wyjaśnień udziela na żądanie pp. L. Chwalbiński, naczelnik Wydziału Finansowego, oraz H. Konopka, kierownik Oddziału Rachuby Wydziału Finansowego.

Łódź, dnia 8 maja 1929 roku.

Dyrektor Zarządu Miejskiego

w z. (—) **M. KALINOWSKI.**

W. Prezydent

(—) **Dr. E. WIELIŃSKI.**

OKÓLNIK Nr. 8.

Niniejszem wzywa się wszystkie wydziały Zarządu Miejskiego do nadesłania Wydziałowi Prezydjalnemu w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 czerwca 1929 roku sprawozdań ze swej działalności w roku 1928. Sprawozdania winny być opracowane według wzorów, przyjętych już przez Magistrat i złożone w 5 egzemplarzach.

Wobec tego, że wydanie drukiem sprawozdania z działalności Zarządu Miejskiego w roku 1927 zostało udaremnione głównie na skutek nienadesłania we właściwym czasie przez poszczególne wydziały Zarządu Miejskiego niezbędnego materiału wbrew zarządzeniu, zawartemu w okólniku Nr. 32 — 2885/28 — I. A. z dnia 25 września 1928 roku, sprawozdania z działalności w roku 1928 winny być nawiązane do wydanego drukiem sprawozdania z działalności Zarządu Miejskiego za rok 1926.

Za terminowe wykonanie niniejszego okólnika odpowiedzialni będą naczelnicy poszczególnych wydziałów Zarządu Miejskiego.

Bliższych wyjaśnień udziela na żądanie pp. Kalinowski, wicedyrektor Zarządu Miejskiego i B. Dudziński, kierownik Oddziału Prasowego Wydziału Prezydjalnego.

Łódź, dnia 11 maja 1929 roku.

Dyrektor Zarządu Miejskiego

w z. (—) **M. KALINOWSKI.**

W. Prezydent

(—) **Dr. E. WIELIŃSKI.**

BIULETYN STATYSTYCZNY.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.
Statystyka protestów wekslowych.

Okres sprawozd.	Liczba weksli			Suma ogólna w tys. złotych		
	1927	1928	1929	1927	1928	1929
Weksle wykupione u notariusza bez sporządzania protestu.						
Styczeń	3,464	8,468	14,095	783,6	1,686,7	2,927,3
Luty	3,455	8,821	14,276	841,0	1,776,0	3,051,2
Marzec	4,049	9,932	15,935	836,9	1,875,4	3,489,2
Kwiecień	3,953	8,849	16,992	842,9	1,630,1	3,682,9
Maj	4,240	10,568	—	887,2	2,013,6	—
Czerwiec	4,605	9,646	—	1,118,9	1,763,9	—
Lipiec	5,475	11,789	—	1,177,7	2,209,6	—
Sierpień	6,867	11,360	—	1,471,2	2,183,5	—
Wrzesień	6,366	12,038	—	1,245,8	2,399,3	—
Październ.	6,741	14,398	—	1,316,5	2,810,2	—
Listopad	7,761	12,896	—	1,526,7	2,583,0	—
Grudzień	9,007	15,324	—	1,720,3	3,200,2	—
Ogółem	65,983	134,089	61,298	13,768,7	26,131,5	13,150,6
Weksle zaprotestowane.						
Styczeń	8,584	17,426	28,527	1,603,6	3,381,9	5,065,9
Luty	8,993	18,019	30,789	2,301,8	2,811,5	5,671,5
Marzec	10,120	20,996	37,692	2,260,5	3,466,6	7,202,1
Kwiecień	8,502	17,704	42,320	1,867,5	2,809,4	8,292,1
Maj	10,955	23,691	—	1,791,6	3,939,4	—
Czerwiec	13,141	22,987	—	2,368,5	3,805,2	—
Lipiec	15,971	25,367	—	2,632,0	3,919,9	—
Sierpień	17,297	24,644	—	2,951,0	4,175,8	—
Wrzesień	14,827	23,026	—	2,576,6	3,711,0	—
Październ.	15,523	25,043	—	2,632,4	4,823,0	—
Listopad	15,253	22,618	—	2,537,9	3,820,3	—
Grudzień	17,836	25,708	—	2,782,3	4,241,1	—
Ogółem	157,002	267,229	139,328	28,305,7	44,905,1	26,231,6

Źródło: Sprawozdania notariuszów łódzkich,
dostarczane Sądowi Okręgowemu w Łodzi.

BIULETYN STATYSTYCZNY.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.
Statystyka sprzedanych w Łodzi pasażerskich biletów kolejowych.

Okres sprawozdawczy	Liczba sprzedanych biletów					
	Ogółem	w tem		Bilety cywilne wg. klas.		
		cywilnych	wojsk.	I	II	III
1919	1,489,235	1,418,904	70,331	4,284	112,332	1,302,288
1920	1,762,261	1,583,075	179,186	11,060	193,818	1,378,197
1921	2,120,949	2,093,501	27,448	23,719	179,212	1,890,570
1922	2,701,515	2,645,075	56,440	29,353	336,029	2,279,693
1923	2,747,909	2,698,101	49,808	20,505	284,870	2,392,726
1924	2,020,156	2,001,535	18,621	14,583	226,521	1,760,431
1925	1,993,965	1,982,322	11,643	6,579	195,814	1,779,929
1926	1,821,829	1,789,097	32,732	17,647	192,088	1,579,362
1927	2,123,234	2,092,129	31,105	4,599	120,268	1,967,262
1928	2,310,005	2,296,730	13,275	3,612	163,837	2,129,281
1929						
styczeń	137,290	135,564	1,726	226	11,920	123,418
luty	107,955	106,727	1,228	202	8,834	97,691
marzec	157,898	155,207	2,691	298	12,711	142,198
I kwartał	403,143	397,498	5,645	726	33,465	363,307

Ruch osobowy w 1929 roku podług stacyj.

Okres sprawozdawczy	Liczba sprzedanych biletów według stacyj					
	Ogółem	w t e m				
		Łódź-Fabr.	Łódź-Kaliska.	Chojny	Widzew	„Orbis”
styczeń	137,290	69,969	61,788	1,182	2,228	2,123
luty	107,955	54,010	49,461	1,205	1,870	1,409
marzec	157,898	80,411	70,990	1,533	2,337	2,627
I kwartał	403,143	204,390	182,239	3,920	6,435	6,159

Dane za 1929 r. bez Stacji Miejskiej P. K. P.

KRONIKA MIEJSKA.

Osobiste. Powrócił z urlopu i objął urządowanie ławnik — przewodniczący Wydziału Budownictwa, p. Roman Izdebski.

Pożyczka dla Łodzi. Na posiedzeniu Magistratu w d. 24 ub. m. zapadła uchwała o wystąpieniu do Rady Miejskiej w sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia z funduszków obrotowych Ministerstwa Skarbu pożyczki krótkoterminowej na miejskie cele inwestycyjne w kwocie 1,000,000 złotych.

Podziękowanie dla Magistratu m. Łodzi. Magistrat otrzymał pismo od Zarządu Tow. „Lokator”, który — z upoważnienia i na mocy uchwały ogólnopolskiego zjazdu związków lokatorów w dniu 19 i 20 b.m. w Łodzi — składa Magistratowi podziękowanie za udzielenie pomocy i gościny dla Zjazdu w Łodzi. Poza tem, zgodnie z brzmieniem listu, „Zjazd wyraża podziw i uznanie dla robotniczego samorządu m. Łodzi za rozpoczęcie tak gigantycznej akcji w dziedzinie ulżenia nędzy mieszkaniowej, jaką delegaci stwierdzili, oglądając pod kierownictwem pp. wiceprezydenta Rapalskiego, ławnika Purtala i inż. Lisowskiego kolonję robotniczą na Polesiu Konstantynowskim, która pozostawiła na delegatach niezatarte wrażenie”.

W dalszym ciągu pisma znajdują się życzenia szybkiego powrotu do zdrowia dla p. prezydenta Ziemięckiego, zaś pod adresem Magistratu — życzenia przetrwania ciężkiego kryzysu, jaki obecnie przeżywa m. Łódź, oraz dalszych pomyślnych rezultatów w dziedzinie budownictwa społecznego. Pismo T-wa „Lokator” podpisali w imieniu zarządu prezes dr. Z. Mierzyński oraz sekretarz J. Haneman.

O usunięcie strzelnicy wojskowej z terenów Polesia Konstantynowskiego. Jak wiadomo, władze miejskie

już od dłuższego czasu czyniły energiczne starania o usunięcie z terenów Polesia Konstantynowskiego istniejącej tam strzelnicy wojskowej, jako zagrażającej bezpieczeństwu zdrowia i życia przechodniów oraz robotników miejskich, zajętych przy budowie Parku Ludowego. W związku z konferencją, jaką odbyły niedawno władze miejskie z przedstawicielami D. O. K. Nr. IV, Magistrat otrzymał w tych dniach pismo p. dowódcy Okręgu Korpusu, zawiadomieniem, że władze wojskowe zgadzają się na urządzenie strzelnicy wojskowej w majątku p. Biedermana na Brussie, pod warunkiem jednak, że koszty budowy tej nowej strzelnicy w wysokości 15,000 zł. pokryje Magistrat, gdyż Dowództwo Okręgu nie posiada na ten cel żadnych kredytów.

Dnia 24 ub. m. pod przewodnictwem p. wiceprezydenta dr. Wielińskiego, odbyło się kolejne posiedzenie Magistratu, na którym m. in. rozpatrywano propozycję władz wojskowych. Wychodząc z założenia konieczności usunięcia strzelnicy z terenów Polesia, Magistrat postanowił wyasygnować z funduszków miejskich 15,000 zł. na budowę nowej strzelnicy, z zastrzeżeniem, że wypłata dokonywana będzie w miarę postępu robót, i że w terminie, ustalonym ściśle przez władze wojskowe i Magistrat, budowa strzelnicy będzie całkowicie ukończona.

10 placów na gry i zabawy dla dzieci. W związku z podjętą przez Magistrat — z inicjatywy wiceprezydenta Rapalskiego — akcją urządzenia w różnych punktach miasta odpowiednich boisk na gry i zabawy dla dzieci, postanowił Magistrat wdzierżawić następujące place: przy ul. Senatorskiej 71, o powierzchni 2400 metr. kw., przy ul. Białej obok Szosy Pabjanickiej o powierzchni 4200 mtr. kw., przy ul. Kopernika 51

o powierzchni 900 mtr. kw. oraz przy ul. Drewnowskiej 50. Niezależnie od tego, postanowiono urządzić boiska na pięciu placach miejskich, mianowicie: przy ul. Rokicińskiej 41, przy ul. Wodnej róg Miedzianej, przy ul. Karolewskiej, przy ul. Pomorskiej 52 i przy ul. Andrzeja między ul. Leszno i Łąkową.

Wszystkie powyższe place zostaną ogrodzone, zniwelowane i odpowiednio zwalcowane. Na placach tych wzniesione zostaną huśtawki dzieciinne, karuzele, pochylnie, równoważnie i t. p., co stanowić będzie dla dźiatwy poważny moment atrakcyjny. Opiekę nad dźiatwą na placach tych roztaczać będą specjalnie zaangażowani wychowawcy, którzy prowadzić będą również gry i zabawy na boiskach.

Asfaltowanie ulicy Piotrkowskiej.

W r. b. Magistrat przeprowadzić ma asfaltowanie ul. Piotrkowskiej na odcinku od Placu Wolności do ul. Nawrot oraz Placu Wolności. W związku z tem, Magistrat postanowił powierzyć wykonanie robót asfaltowych z asfaltu twardo-lanego w dwóch warstwach ogólnej grubości 5 cm., firmie „Polskie Towarzystwo Asfaltowe” w Warszawie. Koszty robót wraz z konserwacją, płatną w okresie ostatnich 5 lat gwarancyjnych, wynoszą z górá 1 milion zł., zaś powierzchnia, podlegająca asfaltowaniu ok. 21,000 mtr. kwadr. W r. b. przedsiębiorca otrzyma 30% należności, na pozostałe zaś 70% udzieleny będzie Magistratowi kredyt roczny, licząc od dnia przyjęcia całości

wykonywanych robót, za odsetki dyskontowe, stosowane przez Bank Polski, nie wyżej jednak 9% rocznie.

Nie wolno jeździć na rowerach w parkach miejskich. W parku im. Poniałowskiego dotychczas dozwolona była jazda na rowerach. Niestety, rowerzyści nadużywali tego przywileju; nieumiarkowaną jazdą powodowali nawet wypadki przejechań i okaleczeń, poza tem — naskutek jazdy rowerowej — powstawały w parku tumany kurzu, bynajmniej nie pożądane dla szukających świeżego powietrza. Należy przytem nadmienić, że pp. rowerzyści ignorują sobie najzupełniej wszelkie uwagi i zarządzenia dozorców parkowych.

Biorąc to wszystko pod uwagę, Magistrat na wniosek Wydziału Plantacyj Miejskich — postanowił zabronić jazdy na rowerach w parkach miejskich.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od 12 do 18 maja r. b. włącznie, zgłoszono do Wydziału Zdrowotności Publicznej następujące przypadki chorób zakaźnych:

Dur brzuszny 7 przypadków (6), czerwonka 1 przypadek (—), płonica 10 przypadków (8), błonica 15 przypadków (10), odra 12 przypadków (12), róża 4 przypadki (2), gorączka połógowa 9 przypadków (10), ospa wietrzna — przypadków (1), krztusiec 1 przypadek (1).

Ogółem zanotowano w tygodniu ubiegłym 59 przypadków, w tygodniu poprzednim 50 przypadków.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Odroczenie realizacji nowej pożyczki.

Przedstawiciele firmy „Stone, Webster and Blodget”, którzy pertraktowali z Magistratem w sprawie

udzielenia Warszawie nowej pożyczki w wysokości 10 milionów dolarów, opuścili już Warszawę, udając się zagranicę.

W wyniku ostatecznej rozmowy z przedstawicielami zarządu miasta, ustalono, że konsorcjum amerykań-

skie, zdecydowane zakończyć wspomnianą pożyczkę, powiadomione będzie o terminie, w którym realizacja tej pożyczki będzie umożliwiona. Termin realizacji ma być ustalony w porozumieniu Ministerstwa Skarbu z Magistratem.

Odroczenie realizacji pożyczki miejskiej związane jest z innymi zamiarami kredytowymi Min. Skarbu.

28 milionów zł. dla Warszawy.

Z ogólnej sumy 100 milionów zł., jakie przyznane mają być przez rząd w roku 1929/30 na kredyty budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego, Warszawa otrzymać ma 28 milionów złotych.

Organizacja pracy w instytucjach miejskich.

Komisja gospodarcza Magistratu wraz z wydziałem kontroli miejskiej, kończy obecnie prace nad nowym planem organizacji pracy w urzędach miejskich i nad wprowadzeniem systemu oszczędnościowego do biur zarządu miasta. Przedewszystkiem postanowiono wprowadzić system normalizacyjny do wydziałów i przedsiębiorstw, który to system obejmowałby meble, druki, przyrządy kancelaryjne, format papieru i t. d. W ten sposób dałoby się wiele zaoszczędzić, albowiem obecnie każde przedsiębiorstwo i wydział na własną rękę zamawiają dla siebie potrzebne artykuły. To samo dotyczyłoby pościeli szpitalnej, ubrań dla osób, korzystających z opieki społecznej i t. d. Droga normalizacji uporządkowanoby wszelkie dziedziny gospodarki miejskiej. Projekt przewiduje utworzenie centralnego składu i działu zaopatrywania biur magistrackich we wszelkie konieczne utensylja. Poza tem komisja zastanawia się nad kwestją utylizacji wszystkich odpadków papieru, bielizny szpitalnej, szmat, zbieranych codziennie w biurach, stacjach opieki społecznej, ambulatorjach i szpitalach. „Dzisiaj odpadki te nie dają żadnej

korzyści. Racjonalne zbieranie ich, segregowanie, ewentualne odkażanie, może dać miastu bardzo poważne dochody.

Bruki miejskie.

Ulice, któremi przechodzą linje tramwajowe, o ile chodzi o ich asfaltowanie, nie mogą być pokryte takim brukiem w całości. Miejsca pomiędzy szynami wyłożone są kostką bazaltową, gdyż asfalt pod wpływem wibracyjnych ruchów szyn tramwajowych pęka i kruszy się.

Zagranicą przeprowadzono próby asfaltowania miejsc pomiędzy szynami i to z doskonałym skutkiem. W tej sprawie, celem zaznajomienia się z tym najnowszym systemem asfaltowania, delegowany jest zagranicę z ramienia technicznego wydziału Magistratu inż. Sikorski.

Budowa sanatorium w Otwocku.

W tych dniach odbyło się zebranie komitetu budowy sanatorium miejskiego w Otwocku dla chorych piersiowych. Z przedstawionych rachunków okazuje się, że na zupełne wykończenie tego zakładu potrzeba jeszcze 870.000 zł., w roku zaś bieżącym z sum budżetowych dokonano robót na 1.599.921 zł. Roboty jednak postępują w szybkim tempie, tak że gmach w końcu lata stanowczo będzie oddany do użytku chorych. Obecnie odbywa się tynkowanie niektórych ścian, wykończanie podłóg, budowa pomieszczenia izolacyjnego, urządzenie plantacji i przeprowadzanie rur dla hydrantów.

NADZÓR NAD ŻYWNOŚCIĄ.

Przy Minist. Spraw Wewnętrznych powstanie Rada do spraw dozoru nad artykułami żywności. Zadaniem jej będzie rozważanie i opinjowanie z punktu widzenia fachowego, projektów rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych z zakresu dozoru, oraz opinjowania przepisów, dotyczących urządzania pracowni do badania żywności, kwalifikacji

wanie personelu, zatrudnionego w tych pracowniach, jego doksztalcenie, nauczanie personelu kontrolnego, wskazywanie nowych metod badania.

Rada ma prawo sama wystąpić z inicjatywą, mającą na celu udoskonalenie dozoru nad żywnością.

Do rady wejdą przedstawiciele nauki, fachowcy z różnych dziedzin, przedstawiciele przemysłu i handlu, przedstawiciele ministerstw, delega-

ci Minist. Spraw Wewnętrznych wraz z dyrektorami państwowych zakładów badania żywności.

PŁOCK.

Na wniosek Magistratu m. Płocka, zarząd miasta postanowił powołać do życia płocki (miejski) komitet regionalny, któryby, obok już istniejącego takiegoż komitetu powiatowego, zająć się mógł skutecznie pracami regionalnymi na terenie miasta.

RUCH WYDAWNICZY.

Leon Władysław Biegeleisen — **Polska Polityka Gospodarcza a Szkolnictwo Zawodowe**. Tom II Szkoły Gospodarstwa Narodowego. Warszawa 1929 r. Biblioteka „Administracji i Policji Państwowej”. Skład Główny: Księgarnia S. A. Książnica-Atlas, Warszawa, Nowy Świat Nr. 59.

Zbliżenie szkoły do życia stało się naczelnem hasłem reformy nowoczesnego szkolnictwa nie tylko na Zachodzie, a także i u nas. Powstała nawet specjalna gałąź wiedzy, pedagogika socjalna, która rozwój szkolnictwa ogólnokształcącego i zawodowego traktuje z punktu widzenia społecznego. — Już półtora roku temu ukazała się praca znanego ekonomisty prof. Leona Władysława Biegeleisena pod tytułem „Szkoła a Gospodarstwo Narodowe”, a obecnie wyszła z druku druga część tej pracy, stanowiąca samodzielną i odrębną całość p. t. **Polska Polityka Gospodarcza a Szkolnictwo Zawodowe**. Mamy tu po raz pierwszy w polskiej literaturze zarówno ekonomicznej jak i pedagogicznej do czynienia z zarysem gospodarczej polityki szkolnej. — Plan pracy potraktowany jest szeroko: autor przechodzi kolejno, główne dziedziny gospodarstwa społecznego Polski, kresząc program dostosowania naszego szkolnictwa przede wszystkim do potrzeb i koniunktur gospodarczych. — Ze względu na rolniczo-przemysłowy charakter Polski, prof. Biegeleisen poświęca szczególne wywody rozwojowi rolnictwa, jako zasadniczej podstawie naszej polityki szkolnej. — Autor przechodzi szczegółowo zagadnienie państwa rolniczego i przemysłowego, ujmując kierunek i zadania polityki rolnej, oraz możliwości rozwojowe polskiej wytwórczości rolnej, podkreślając wszędzie konieczność uwzględnienia w obecnym stanie i rozbudowie szkolnictwa potrzeb produkcji, przerobu i obrotu rolnego. Z tego stanowiska traktuje autor kwestje uintensywnienia gospodarki rolnej, przeprowadzenia meljoracji, komasacji, zwiększenia użycia nawozów sztucznych, ulepszenia nasienia i t. d., poświęcając również szczególne wywody udoskonaleniu technicznemu obrotu ziarnem, mąką i chlebem.

Autor omawia w dalszym ciągu szkolnictwo doksztalcające, rzemieślniczo-przemysłowe i techniczne na tle wielko-przemysłowych form wytwórczych, stawiając wykwalfikowaną pracę robotnika fabrycznego, jako jeden z celów wychowania doksztalcającego. — Najnowsza praca prof. Biegeleisena, zawierająca bogaty materiał, dotyczący również obcych stosunków, jest specjalnie aktualną w chwili, gdy nasze centralne władze szkolne przystępują do reformy szkolnictwa w duchu zbliżenia go do potrzeb społecznych i gospodarczych.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi.